

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemelat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Societatea Ortodoxă a Femeilor Române

De Rusalii se adună la Sibiu în congres anual Societatea Ortodoxă a Femeilor Române de sub președinția dnei Alexandrina Cantacuzino.

Sibiul ortodox, care se inspiră și lucrează din duhul șagunian, salută cu mare bucurie pe delegatele acestei Societăți cari vin din toată țara și e fericit să vadă sufletul femein ortodox manifestându-și dragostea și atașamentul față de sfânta noastră Biserică și de lucrarea ei în sânul neamului.

Societatea ortodoxă a femeilor române este o admirabilă ilustrare și aplicare a spiritului șagunian care vrea ca toate mădularele Bisericii să fie vii, toate să lucreze, pe terenul care le e rezervat de natură, în slujba idealurilor bisericesti strâns împletite cu cele naționale. Și e semnificativ că acest spirit șagunian a trezit înțelegere, entuziasm și aderență în vechiul Regat tocmai în lumea feminină într-o vreme când viața bisericească nu-l cunoștea și nu-l vroia. Fără să fi fost îndemnate și îndrumate de nimeni, femeile române au pornit cu o în-sufletire minunată să-și strângă rândurile spre a lupta unite pentru apărarea comorilor noastre de simțire ortodoxă. E foarte caracteristic acest fenomen răsărit de-atăta vreme acolo unde și astăzi merge apa de greu concentrarea intelectualilor într-o societate analogă. El dovedește cu prisosință marile sufluri ale femeii române, capacitatea ei de-a intui anticipat realitățile spirituale esențiale din cari se alimentează viața neamului și fără de cari nu e posibilă existența și întărirea românismului.

Și ceea ce trebuie iarăși remarcat este că Societatea ortodoxă a femeilor române nu a vegetat ca atâtea alte organizații mari cu scopuri de ordin spiritual. Activitatea ei nu se reduce, ca de obicei, la întâlnirea festivă și oratorică într'un congres anual, după care membrii uită total că aparțin Societății, până la congresul anului viitor când își aduc iarăși aminte și se însuflețesc din nou pentru douăzeci și patru de ore.

Filialele Societății ortodoxe se întrec într-o activitate plină de realizări impunătoare, jăduindu-și an de an noi preocupări și terene de muncă. La București, Buzău și în alte părți Societatea are școli secundare și internate model pentru fetițe, în alte orașe întreține cantine pentru eleve și lumea săracă, ridică biserici, desfășoară o activitate culturală și misionară. Sigur, e vast terenul de muncă pe care se poate valida cu succes deosebit sufletul femeiesc, cu calitățile lui de senzi-

bilitate și de caritate. E necesar să avem în cele mai multe orașe cu școli secundare internate în cari mamele de mâne ale intelectualității românești să capete o creștere îngrijită, ferită de influințele destră-mătoare ale mediului corupt de astăzi. Ne trebuie cămine serioase pentru studenți în centrele universitare unde părinții să-și poată trimite copilele liniștiți, că știința universitară nu și-o vor dobândi numai cu sacrificarea virtuților tradiționale ale femeii române, cari sunt baza de diamant a viitorului neamului.

Sunt multe puncte de unde, după diferitele păreri, ar trebui să înceapă însănătoșirea vieții neamului.

Cred că cel mai important este: o bună educație, religioasă, feminină și națională, a copilelor.

Și câte alte brazde de lucru nu mai stau în așteptare după lucrarea doamnelor române organizate în Societatea Ortodoxă.

Avem însă satisfacția sufletească de-a vedea că Societatea ortodoxă își dă seamă limpede de problemele cari o așteaptă la lucru

și că are un suflet mare și plin de voința de-a făptui. Se spune că femeia vorbește mult și lucrează puțin. Mie mi se pare că femeia are o deosebită dragoste și aplecare spre faptă, că ea continuu lucrează. Bărbatul contemplă, fixează jaloane, arată direcții. Femeia realizează, umple cadrele cu faptele dese ale albinii și brodează totul în firele de mătase și de aur ale poeziei.

Dar este cineva în Societatea Ortodoxă a Femeilor Române, care imprimă întregii organizații un elan și un dinamism incomparabil. Este o mare româncă, energică și cultă ca unul dintre puținii bărbați, iubitoare de Biserică și neam ca o domniță vovodală, duioasă și fermecătoare de ține în lanțurile sale devotamentele întregii suflări feminine românești care e gata să facă orice pentru dna prezidentă generală. Este mare animatoare a sufletului românesc, în slujba aspirațiilor noastre autentic românești: principesa Alexandrina Cantacuzino.

Dela întemeiere, de acum 28 de ani, și până azi dânsa e inima Societății.

Și-i dorim din tot sufletul viață îndelungată pentru a duce Societatea Ortodoxă la tot mai multe și mai strălucite realizări.

Dr. D. STĂNILOAE

Nichifor Crainic

Foaia noastră i-a închinat adesea lui Nichifor Crainic rânduri și coloane întregi, izvorâte dintr-o profundă admirație pentru marele gânditor ortodox, pentru talentatul scriitor și poet al neamului. Ne-am dat întotdeauna seama ce mare contribuție a adus acest om la ridicarea de azi a prestigiului gândirii și spiritualității ortodoxe și cu câtă recunoștință îi suntem datori toți slujitorii Bisericii, geloși de bunul nume și de importanța ei în viața culturală a țării.

Într-o vreme când nimeni n'avea nici un interes și nici un cuvânt de laudă pentru ortodoxie ca factor de viitor în spiritualitatea românească, Nichifor Crainic a pus singur această problemă, nu în câte o sentință sibilică și mai mult de dragul unei singularizări în originalitate, ci în eseuri ample, palpitate de simțirea unui suflet convins și cuceritoare prin lumina cu care le îmbracă un scriitor de bogate resurse. Batjocurit de mulți, aplaudat de puțini, dar cu o stăruință nedescurajată de iluminat a continuat să scoată de sub straturi groase și învățate una câte una piesele unei comori ce părea definitiv dispărută și după ce-a scuturat-o de pământul și de rugina unei înțelegeri primare și formaliste, o lume întreagă a căzut în genunchi în fața strălucirii ei. Azi orto-

doxia ca valență culturală, ca putere formatoare de suflete, ca quintesență românească, este deplin recunoscută în lumea generației mai tinere de intelectuali.

Dar Nichifor Crainic n'a voit să-și interpreteze rostul ca Maurul, care odată ce și-a făcut datoria poate să plece. Pentru că și-a dat seama că datoria încă nu-i este desăvârșit implinită. Comorile de gândire și trăire ortodoxă au laturi și reliefuri nesfârșite și ele au lipsă de marele său talent și de justa sa gândire ca să poată fi puse și susținute într-o lumină cât mai nuanțată și mai neturburată de lume grăbită să facă generalizări și să tragă concluzii nepotrivite cu ființa ortodoxiei, menite să legitimizeze porniri impure și subiective. Nichifor Crainic n'a dat încă tot ce poate să dea mintea sa de geniu și inima sa de fervent adorator al ortodoxiei și al românismului. Cursul său de mistică ortodoxă, ținut studenților dela Facultatea de teologie din București, va arunca peste puțin timp, prin publicarea lui, un nou val de lumină, cu mult mai puternic decât cele de până azi, asupra valorilor de spiritualitate ortodoxă, precizând încăodată și deplin spre ce culmi anume duce adevărata trăire în duh creștin ortodox. Opera aceasta va fi și pentru

orientarea și trezirea religioasă a preoțimii noastre, pentru viața bisericească și pentru teologia românească, o piatră de hotar, un izvor nesecat de mari puteri și avânturi religioase în alvia cea mai autentică a ortodoxiei. Ea va consacra definitiv pe Nichifor Crainic ca pe un creator de curent nou, vivificator, în viața și cultura bisericească, ca pe un teolog care a descoperit Duhul și scrie pentru mărturisirea Duhului, punând capăt unui scris de pedante, zăpăcite și goale formule scolastice.

I s'a adus lui Nichifor Crainic în ultimul timp acuza că a politicizat ortodoxia, că a stricat puritatea ei amestecând-o cu lucruri cari nu-i aparțin, cu elemente naționale românești, sau că vrea s'o facă instrument politic în slujba naționalismului. Nichifor Crainic însă rămâne la adăpostul tuturor astorfel de atacuri. Pe cât de mult accentuiază el prezența ortodoxiei în sufletul românesc, și deci necesitatea ca acest suflet, când vrea să rămână și să trăiască în viața sa autentică, să se manifeste fără jenă și fără silă și sub aspectul ortodox, tot pe atâtea de mult ține Nichifor Crainic la puritatea dogmei ortodoxe privită în sine. Să citească cine vrea să se convingă despre acest adevăr eseul «Rasă și Religiiune» și va vedea ce radical condamnă Nichifor Crainic toate silințele absurde din Germania actuală de-a-și potrive o religie pe măsura trebuințelor și aspirațiilor de azi ale spiritului german. E arhicunoscută apoi formula lui Nichifor Crainic pentru crearea armoniei între neamuri: «pământ al patriei sub cer comun».

Nu e locul să adunăm din eseurile lui Nichifor Crainic expresiile prin cari se arată cu evidentă îmbelugată această concepție de un perfect echilibru al unui spirit stăpânit în fiecare moment de grija de-a nu face naționalismului nici un sacrificiu din partea creștinismului, conștient că un astfel de sacrificiu e și inutil și primejdios chiar pentru naționalism. Ceea ce aduce nou și cuceritor Nichifor Crainic în lumea intelectualilor este nu vreo deviere interesantă dela creștinismul strict, ci forma de expunere și sensibilitatea proaspătă cu care vede un suflet bogat continuaturile vechi și eterne ale creștinismului ortodox. Cursul de mistică ortodoxă va dovedi dealtfel în curând cu vârf și îndesat aceeaș integrală încadrare a lui Nichifor Crainic în adevărurile nezdruccinate ale creștinismului.

Dar acestea le spunem nu pentru că scrisul lui Nichifor Crainic are nevoie de apărare. El poate fi numai admirat. Le scriem acestea ca omagiu pur și simplu. Dealtfel se poate vedea ce puțină consecvență a fost în acuza că Nichifor Crainic a alterat ortodoxia, în faptul că în acelaș articol în care se cuprindea acuza aceasta, se cuprindea și reproșul că Nichifor Crainic n'a înțeles fenomenul maglavitean ca ceva cu totul specific

Solemnitățile dela Cluj

— Inaugurarea noului colegiu academic. — Suveranul proclamat doctor honoris causa al Universității din Cluj. — Discursurile. — Inaugurarea altor institute universitare. —

În ziua de Duminecă, 13 Iunie 1937, capitala ardeleană, Clujul cultural, și împreună cu el întreg Ardealul, a întâmpinat cu adânc simțite sentimente de bucurie, de omagiu, devotament și credință neclintită, pe M. Sa Regele Carol II, însoțindu-L pretutindeni cu dragoste, mândrie și admirație în grija ce o poartă tuturor instituțiilor de cultură și credință din România noastră, mare și eternă.

Lume imensă, din toate colțurile ardelene, cu intelectualii și miile de țărani și țărance, este de față la mărețele festivități și ovaționează îndelung pe Suveran.

Cortegiul regal sosind la colegiul academic, P. S. Sa Episcopul Nicolae al Clujului prezintă Suveranului sfânta Evanghelie, pe care M. Sa o sărută.

După terminarea slujbei religioase, care a inaugurat noul local, au luat cuvântul: dl rector Ștefănescu-Goangă din partea Senatului universitar, ear ca reprezentant al studențimii dl N. Mihailă.

Cuvântarea M. Sale Regelui:

Domnule Rector, — Evocați în cuvântarea Domniei Voastre amintiri cari și Mie Mi-au rămas adânc întipărite în inimă.

Pentru toți românii, din toate colțurile țării întregite, deschiderea Universității românești pe pământul Ardealului a fost un moment de adâncă emoție și o clipă de nespusă înălțare sufletească.

Universitatea din Cluj, clădită de alții și cu meniri străine de neamul nostru, a devenit o afirmare puternică a stăpânirii de drept a României pe aceste plaiuri, care de veacuri așteptau împlinirea unei dreptăți naționale.

Această afirmare a puterii culturale a românismului a început sub cele mai frumoase auspicii. O pleiadă eminentă de profesori și învățați au venit aci, în Cluj, să întărească și să desăvârșască această afirmare.

Astăzi, când au trecut aproape 20 de ani, pentru toți românii este o bucurie de a ști că făgăduelile începutului s'au îndeplinit. Activitatea științifică a Universității Regelui Ferdinand I merită toată lauda și sunt fericit s'o pot afirma la această frumoasă serbare academică. Ați avut norocul să porniți la drum așa cum trebuie, și tradiția creiată de eminenții începători s'a păstrat până astăzi și s'o păstrați și de azi înainte cu aceeași sfîințenie, căci este bună.

Domnule Rector, — În expunerea ce ați făcut asupra rezultatelor acestei Universități, ați arătat în ce fel

romănesc, ci l-a explicat cu mijloacele cu cari explică în general creștinismul fenomenele mistice.

Patima legată așa de intim de ființa omenească în orice situație s'ar găsi, poate să lovească în Nichifor Crainic cu oricât de multă furie. Ea poate să-i conteste totul. Dar neputința ei de-a dărâma se vedește cu atât mai repede cu cât se atinge de calități și de realizări mai mari și cu cât se izbește mai furios în ele.

Iar când aceste atacuri se coboară până la nivelul unor insulte ordinare, cari se ating până și de familia unui mare om de bine, ele trezesc o unanimă și indignată reacțiune publică într-o lume al cărei suflet e zidit totuși cât de cât pe temelii morale.

Nichifor Craicnic și-a câștigat în istoria culturii românești un loc important și definitiv.

Dr. D. STĂNILOAE

voi, acei de aci, din Cluj, ați priceput rolul ce trebuie să îndepliniți, atât înăuntru, cât și în afară.

Ați priceput așa de frumos că viața academică nu trebuie să fie searbădă, că n'are numai rostul ei între zidurile laboratorilor și ale sălilor de cursuri, ci că aci, în aceste ținuturi, aveți rolul de a fi un far care să răspândească lumina culturii românești cât mai departe și cât mai adânc.

Ați mai priceput un fapt primordial pentru realul progres, ce trebuie făcut într-o instituție de înalt învățământ, — că dascălii și învățăceii nu sânt corpuri aparte, ci două elemente componente și inseparabile ale unuiu și aceluiuși organism.

Universitatea nu este o școală oarecare, ci este vârful piramidei culturii naționale. De aci grija perfectă la tot ce se predă între zidurile ei. Universitatea nu vrea să zică massă, ci selecționare.

Deci, nu pot decât să revin cu sfatul ce atât de des l-am dat: grija noastră nu trebuie să fie la înmulțirea numărului studenților și a catedrelor, ci la consolidarea calitativă a ceea ce există.

Seminare, institute, laboratoare — iată adevărata muncă ce se cere aci. Nu se cer generalități, ci se cere adâncirea problemelor.

Aceasta știu că s'a dobândit în multe cazuri, deci această sănătoasă și rodnică cale trebuie urmată.

Ați mai priceput un lucru esențial pentru rolul ce-l aveți de îndeplinit. Orcât de internațională ar fi știința, ea poate și trebuie să se lege de nevoile naționale și etnice, — și aceasta ați făcut-o cu prisosință. Nu fiindcă astăzi trăim o epocă în care se pune cu mai multă tărie imperativul naționalist, ci fiindcă în sufletul fiecărui student și profesor trebuie să existe această credință, că știința care se face la Universitate trebuie să fie știință izvorâtă din nevoile absolute ale României și să fie un aport la întărirea poziției Patriei în cenaclul lumii civilizate.

Prin cunoașterea adâncă, a tot ce este în legătură cu nevoile și posibilitățile noastre românești, vom dovedi acea putere sufletească, spre a ne afirma din ce în ce mai puternic și mai strălucit.

Domnule Rector, — Astăzi aduceți la activitatea Universității clujene o nouă podoabă: este acest frumos local pe care îl inaugurăm astăzi și care arată felul cum ați știut să lucrați: Extinderea luminii academice în afară, și legătura strânsă între studenți și profesori.

Nădejdea Mea este că toți vor ști să priceapă cât de mult bine poate face această anexă, pe care cu cu cea mai mare bucurie am primit s'o inaugurez în cadrul acestei frumoase serbări.

Cu inima înălțată de progresele vădite ale Universității Daciei Sup. «Regele Ferdinand I», urez acestui frumos institut de cultură națională să-și îndeplinească și de azi înainte, cu același avânt și dragoste de Patrie, rolul său strălucitor de piatră de hotăr a culturii românești și a afirmării noastre naționale. (Aplauze puternice. Urale. Ovațiuni).

Dl rector Ștefănescu-Goangă anunță apoi deschiderea ședinței solemne, în cadrul căreia M. Sa Regele este promovat doctor honoris causa al facultății de litere dela Universitatea Regele Ferdinand I a Daciei Superioare.

Cuvinte pline de simțire au rostit: dl profesor Silviu Dragomir, raportorul facul-

tății de litere, și dl profesor N. Drăgan, decanul aceleiași facultăți, după care dl rector proclamă „doctor honoris causa” pe Suveran și citește diploma scrisă latinește.

Răspunsul M. Sale Regelui este următorul:

Domnule Rector, Domnilor,

O vie emoție Mă cuprinde, în această clipă, în care Universitatea Ferdinand I a Daciei Superioare îmi decerne cea mai înaltă distincție academică: titlul de Doctor Honoris Causa al Facultății de litere.

Cuvintele de mulțumire sânt o banalitate, deci nu prin cuvinte, ci prin fapte voi încerca a mulțumi Universității Clujene pentru această cinste și pentru această bucurie ce Mi-o face astăzi.

Este ceva simbolic poate, că această decernare se petrece în acest an al Domnului 1937, an ce însemnează pe răbojul vieții Mele un sfert de veac de muncă plină de credință întru ridicarea neamului Meu pe un teren care până atunci nu fusese apreciat de nimeni.

Astăzi tocmai Universitatea Ardealului vine prin acest titlu de Doctor Honoris Causa să recunoască, că această credință de acum douăzeci-cinci de ani și-a dat roadele voite.

Nu pot zice că a fost o muncă lipsită de piedici. Am avut de luptat cu multe nepriceperi și am fost frânat de multe surâsuri. Dar credința pe care am pus-o acum douăzeci-cinci de ani în opera de ridicare a tineretului, a fost imboldul care M'a mînat pe Mine și pe colaboratorii Mei la victorie. S'a adeverit încă odată Scriptura: «Crede și vei birui».

Desigur nu din prima zi am găsit calea pe care pășesc astăzi pentru ridicarea culturii neamului. Au fost anii de ucenicie; au fost apoi anii de cercetare a tineretului, — până ce astăzi calc pe calea cea adevărată. La 40 de ani trecuți cu același avânt tineresc, cu aceeași credință în izbândă, ca la vârsta de 19 ani.

Pornind dela nevoia de a da un imbold sporturilor, deci sănătății fi-

zice a tineretului, trecând pe urmă la planul mai înalt al unei adevărate educațiuni sufletești, făcută în aer liber prin cercetăsie, — la punctul decisiv prin înființarea «Fundăției Principele Carol».

Deacolo s'a desvoltat din ce în ce credința că salvarea neamului nostru atâră de felul cum vom desvolta în mod sănătos *satul și pătura țărănească*. Fundația Mea s'a dus către acest element atât de sănătos al românismului, nu ca să-i ceară ceva, ci ca să-i dea (aplaude). N'a fost în această operă o idee preconcepută. Țăranul Fundăției nu este un țăran de operetă, ci este un țăran pe care voim a-l ajuta: este un țăran căruia îi dăruim sufletul și munca noastră.

Foloasele ce le tragem de aici sânt totuși mari, dar nevăzute: este puțința de a cunoaște sufletul acestei țări; este puțința de a ne adăpa la adevăratul izvor al celui mai curat naționalism. Cercetând de aproape sufletul și nevoile tălpei țării, cercezeți și pricepi adevăratul românism. Și ce nesecate comori sufletești cu-legi prin acest contact! Am învățat să cunosc un alt țăran decât acela din cărți; un țăran, pe care numai două elemente au poate posibilitatea de a-l întrezări: — învățătorul la școală, și ofițerul instruind recruții.

Astăzi, când aici, în fața acestei adunări atât de alese, serbătoriți prin Mine această înfăptuire, am datorită sfântă de a mulțumi Celui Atotputernic, Dumnezeuului Părinților noștri, că a sădit în sufletul Meu credința și puterea de a îndeplini această operă.

Domnule Rector, Domnilor,

Baza culturii românești este ceea ce putem culege din chiar sufletul neamului nostru. Virtuțile care veacuri dearândul ne-au păstrat neclintit neamul pe aceste plaiuri, sânt chiar virtuțile de căpetenie ce se cer pentru înfăptuirea unei opere științifice: răbdarea și credința în izbândă. La aceasta trebuie noi, generația nouă, să adăugăm încă o virtute: credința în muncă, — fiindcă fără ea orce în-

* FOIȘOARA *

Decret Regal

privitor la modificarea unor dispozițiuni din legea pentru desființarea comunității de avere denumită „Universitatea Săsească și a celor 7 Juzi”

ART. I. Așezământul cultural „Mihai Viteazul”, instituit prin legea pentru desființarea comunității de avere denumită „Universitatea săsească și a celor 7 Juzi”, se desființează.

ART. II. Toate bunurile mobile și imobile, acordate acestui așezământ prin art. 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 9 din numita lege, trec în deplina proprietate a Arhiepiscopiei ortodoxe a Sibului, cu toate sarcinile, obligațiile și modalitățile prevăzute în aceste articole.

ART. III. Administrația acestor bunuri se va face de Arhiepiscopia ortodoxă a Sibului, prin organele ei legale, după normele legii și statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, iar veniturile rămân exclusiv afectate scopurilor prevăzute în art. 11 din legea pentru desființarea comunității de avere, indicată la art. 1 de mai sus.

ART. IV. Pentru distribuirea burselor ce se vor acorda din veniturile bunurilor arătate la art. 2, se alcătuește un consiliu consultativ compus din 7 membri ca reprezentanți ai celor 7 județe ce înglobează teritoriul de odinioară al pământului regesc (Sibiu, Târnava-mare, Brașov, Făgăraș, Hunedoara, Năsăud și Alba).

Desemnarea membrilor consiliului se face de către I. P. S. Arhiepiscop dintre bărbații cei mai de seamă ai acestor județe. Oficiul lor este onorific.

ART. V. Regulamentul special ce se va alcătui pentru administrarea bunurilor mobile și imobile acordate Arhiepiscopiei ortodoxe a Sibului, prin decretul de față, de față, cum și pentru întrebuințarea veniturilor lor, va prevedea și normele de funcționare ale acestui consiliu.

ART. VI. Președintele Consiliului Nostru de Miniștri și ministrul Nostru secretar de stat la departamentul de interne și miniștrii Noștri secretari de stat la departamentele: Cultelor și Artelor, Justiției și ad-interim la Ministerul agriculturii și domeniilor, sânt însărcinați cu executarea dispozițiunilor din prezentul decret.

Dat în București la 2 Iunie 1937.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri și ministru de interne

Gh. Tătărescu

Ministrul cultelor și artelor

Victor Iamandi

Ministru justiției și ad-interim la

Ministerul agriculturii și domeniilor

V. P. Sassu

Nr. 2,420.

Din Legea

pentru desființarea comunității de avere denumită „Universitatea Săsească și a celor șapte Juzi”

ART. 3. Intreg patrimoniul actual aflat în folosința Universității săsești și a celor șapte Juzi se împarte, după cum se prevede mai jos, între Așezământul cultural „Mihai Viteazul” și Biserica regnicolară evanghelică C. A. din România.

Așezământul cultural „Mihai Viteazul” primește cu drept de proprietate următoarele bunuri:

a) Imobilele Nr. top. 51, 52, 53, 65 și 66 din cartea funduară Nr. 2539 Sibiu; imobilele Nr. top. 157, 158 din cartea funduară Nr. 2394 Sibiu, imobilele Nr. top. 381, 553 din cartea funduară Nr 2539 Sibiu

cercare de a face operă utilă și temeinică este zadarnică.

Când zic că din sufletul neamului nostru trebuie să culegem puterea culturii românești, nu vreau să zic că trebuie să rămânem la o cultură primară și rurală, — hotărât că nu! Dar rolul omului de știință este tocmai de a alambica, din acest suflet, elixirul ce dă vieții noastre intelectuale specificul românesc.

Și această operă am încercat să o fac și prin Fundația Mea pentru Literatură și Artă și prin colaborarea tuturor Fundațiilor în Uniune.

Vreau să ridic și să încurajez orice operă de valoare, produsă de o minte românească. Dar cer mai înainte de toate ca această operă să fie serioasă și să aducă un aport real ramurei de cultură careia îi aparține.

Cultura nu este un lucru de sine stătător; este un element de căpetenie în sinteza puterii și dreptului la viață al unui neam. Ea este partea neperitoare a patrimoniului național, care dă dreptul unui popor de a supraviețui eternității.

Iată de ce cu atâta dragoste și cu atâta râvnă M'am înhamat la această operă, căci nu pot concepe că neamul Meu să nu fie neperitor «în ale lumii ginte Mari».

Operile mari sânt produsul unor genii, dar geniile nu se produc decât din acele rase care au voința hotărâtoare colectivă de a birui pe calea cea largă a civilizațiilor eterne. Această voință colectivă însă nu se poate crea decât prin creșterea progresivă și solidă a generațiilor ce se urmează. Iată deci, în acest cadru al dezvoltării culturii naționale, rolul străjeriei.

Precum ați văzut, un sfert de de vea: am urmat fără șovăire această operă, care pe zi ce trece s'a întărit și s'a cristalizat, — și acum, pricepută de toți, va putea pași pe calea ce i-a fost trasată pentru întărirea și ridicarea sufletului acestui neam.

Domnule Rector, Domnilor,

Adânc mișcat de gestul Universității Regele Ferdinand I, Imi reîn-

iesc, drept mulțumire, făgăduiala de a pași, cu și mai multă energie și râvnă, pe această cale de dezvoltare a culturii românești. —

Au rostit discursuri, la acest mare praznic, ilustrii reprezentanți ai vieții publice din țară, au vorbit: dl președinte al consiliului de miniștri, Gh. Tătărescu, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului ș. a.

Cuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitul Nicolae este următoarea:

SIRE,

La praznicul mărit de astăzi când se pecetluște din nou legătura organică dintre regalitatea și cultura românească, legătură cu care ne-a obișnuit așa de mult prin fapte și lozinci fecunde Majestatea Voastră, Biserica ortodoxă din Ardeal participă cu bucurie deplină și cu satisfacție sufletească negrăită.

De pe treapta de lumină a acestui moment sărbătoresc în care Universitatea Daciei Superioare așează, recunoscătoare și plină de admirație, pe fruntea Augustului Suveran al tuturor Românilor cununa de lauri a celei mai înalte consacări în ordinea culturii, sufletul nostru mângăiat aruncă o scurtă ochire spre trecutul românesc de pe aceste meleaguri, care echivalează cu un urcuș eroic al neamului nostru spre lumină, având ca sprijinitoare și îndrumătoare neobosită și nedescurajată doar sfânta lui Biserică. În vremuri îndelungate de restriște și de adversități cumplite, Ea singură a stat cu răbdare și cu nădejde, lângă sufletul neamului, adăpându-l din izvorul de lumină al adevărilor nemuritoare și întăriindu-l în oțelul virtuților eferne ale Evangheliei. Și totmai fiindcă a fost atâta vreme singură în această lucrare, influința ei a fost hotărâtoare asupra sub-stratului culturii românești, imprimându-i o orientare categoric creștină.

Astăzi, datorită străduințelor acestui neam, datorită vitejiei ar-

matei române comandate de marele și gloriosul Rege Ferdinand, marea sefe de lumină și valențele culturale ale sufletului românesc se văd satisfăcute și ajutate să se descătușeze de instituții mărețe a căror lucrare e sprijinită, animată și îndrumată de solitudinea iubitoare și înțeleaptă a Majestății Voastre. Dovada, între nenumărate altele, a acestei solitudini regești, sunt și progresele în continuă ascensiune ce le-a realizat spre bucuria noastră Universitatea românească a Ardealului și a căror solemnă inaugurare de astăzi a fost cinstită prin prezența Majestății Voastre.

SIRE,

Cultura e rodul cel mai nobil al sufletului unui neam. În cultură se manifestă strădania lui de a se depăși continuu, înălțându-se tot mai mult spre lumină, spre noblețe, spre simțire și îmbrăcăminte de sărbătoare. Cultura e izvorul ființii omenești în sus spre Dumnezeu.

Românismul ardelean care a avut parte de dorul după cultură, e nespuse de fericit că toată această strădanie e făcută obiectul celei mai alese griji din partea Celui care a declarat că vrea să fie „un Brâncoveanu al culturii românești”.

În gestul de azi al Universității românești a Ardealului se manifestă tocmai această pornire de recunoștință a Ardealului în sbor descătușat spre lumină față de ocrotitorul și animatorul culturii românești. Titlul ce s'a conferit astăzi Majestății Voastre e întovărașit de toată iubirea și întreg atașamentul Ardealului. Și pot spune, că iubirea și atașamentul acesta al Ardealului față de Majestatea Voastră au o nuanță specială de duioșie, pentru că Vă știe adăpat în tinerețe din izvorul culturii ardelenice, prin dascălii șagunieni, și pentru că nu poate uita mărturisirea mai veche a Majestății Voastre, că aveți rezervat Ardealului un colț duios în inima Majestății Voastre.

Noi, păstori și duhovnicii poporului din Ardeal, suntem cei mai în măsură să cunoaștem tainele sufletului acestui bun și harnic popor și astfel să dăm, în numele lui, încredințarea desăvârșitului său devotament și a iubirii sale fiești ce-l leagă de Augusta persoană a Majestății Voastre și pe cari nimeni și nimic nu este în stare a i le clătina. Poporul românesc din Ardeal, asemenea celui din întreaga țară, cunoaște, printr-o intuiție statornică, limpede și nezdruncată, cari sunt factorii de bază ai progresului său. Sufletul lui se umple de mândrie și recunoștință după fiecare nouă faptă a Majestății Voastre, căci fiecare înseamnă un spor de putere înăuntru și de prestigiu înafară. Și încrederea neamului crește continuu, ca un sbor înalt și nebiruit spre viitorul de aur către care se vede condus cu mână bărbătească și cu minte sigură de un Rege mare.

Cu această încredințare, Biserica ortodoxă strânsă lângă sufletul românesc de pe aceste plaiuri roagă pe Majestatea Voastră să primească la această ocazie omagiile ei cele mai adânc simțite și roagă pe bunul Dumnezeu să-l ajute să realizeze cât mai deplin marele program pe care-l urmărește cu atâta râvnă și pricepere în slujba culturii românești.

Să trăiți Sire!

*

În același timp cu festivitatea dela colegiul academic s'au inaugurat cinci institute universitare, și anume: Institutul de istorie națională, unde a vorbit părintele profesor I. Lupaș, Muzeul etnografic, Muzeul de antichități, Pinacoteca V. Cioflec, și Muzeul botanic. —

Din Sibiu au participat la festivități, afară de I. P. S. Mitropolit Nicolae, P. S. Sa arhiereul vicar Vasile, P. C. consilier Virgil Nistor, rectorul Academiei teologice Dr. D. Stăniloae, dnii: Ion Sandu, directorul școlii normale, Dr. E. Piso, Dr. A. Bărbat, Dr. I. Fruma, I. Ciolan, Dr. I. Stoichița ș. a.

b) 75% din averea mobilă a fostei Universități săsești și a celor șapte Juzi...

ART. 4. Dreptul de proprietate asupra imobilelor prevăzute în art. 3 se va intabula în favoarea Așezământului cultural Mihai Viteazul și Bisericii regnicolară evanghelică C. A. din România, în cărțile funduare pe temeiul prezentei legi, la cererea acestor așezăminte.

ART. 5. Imobilele Nr. top. 7985 și 7986 din Cartea funduară Nr. 4556 Râșinari; imobilele Nr. top. 14/c1, 14c/2, 14c/3 din Cartea funduară Tâlmăciu, partea III, Nr. 2, precum și pădurea din muntele Voineasa, de pe hotarul comunei Voineasa, în întindere de 900 jug. cad. trece în proprietatea statului, care acordă în schimb o sumă de Lei 100.000.000, plătită: 30% în rentă perpetuă de improprietărire 1922 și 70% din Renta de Consolidare 1935, ambele cu cupoanele de plată începând dela 1 Mai 1937, și anume: 75% Așezământului cultural „Mihai Viteazul” și 25% Bisericii regnicolară Evanghelică C. A. din România.

ART. 6. Sarcinile actuale ale Universității Săsești și ale Celor șapte Juzi trec asupra Așezământului cultural „Mihai Viteazul”, cu excepția salariilor angajaților și pensionarilor dela Școala de agricultură din Mediaș.

ART. 7. Arhiva fostei Universități săsești și a Celor șapte Juzi se predă Bisericii Regnicolară C. A. din România și se va administra în conformitate cu dispozițiunile legii arhivelor statului.

Pensia foștilor funcționari ai Arhivei se va plăti de către Biserica regnicolară C. A. din România.

ART. 8. Transmiterea dreptului de proprietate asupra averii imobile și mobile de mai sus, precum și toate cererile părților interesate făcute pentru executarea dispozițiilor prezentei legi, sunt scutite de taxele de timbru, de impozitul proporțional și orice alte taxe.

ART. 9. Impărțirea patrimoniului Comunității desființate Universitatea Săsească și a Celor 7 Juzi, și toate lucrările de transmitere de proprietate, conform dispozițiilor prezentei legi, se va face în termen de trei luni dela publicarea legii, prin îngrijirea unui lichidator, special numit în acest scop de Ministerul de Interne.

Lichidatorul are și îndatorirea de a îndeplini formele legiuite, împreună cu Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru stingerea procesului în curs la Tribunalul Sibiu, privitor la prețul de expropriere al unor păduri care au aparținut Comunității de avere, zisă Universitatea Săsească și a Celor Șapte Juzi.

Ministerul Internelor exercită dreptul de control asupra operațiunilor de lichidare.

ART. 11. Mijloacele pentru împlinirea scopului său sânt:

a) Să dea ajutoare pentru clădiri și întreținerea de școale primare, biserici și dispensare în comunele din raza sa de activitate;

În ce privește ajutoarele convenite bisericilor românești, ele se vor da proporțional cu numărul credincioșilor fiecărei biserici;

b) Să împartă burse în bani sau locuri în căminuri școlare și universitare, tinerilor români merituosi și fără mijloace, care fac studii în țară;

c) Să ajute cu cărți, îmbrăcăminte, medicamente, întrețineri în spitale, sanatorii, colonii de vară, pe școlari și studenții români lipsiți de mijloace materiale;

d) Să organizeze concursuri de premii pentru școlari și studenți;

e) Să organizeze și să susțină prin conferințe și publicații propaganda economică prin înființarea de cooperative de tot felul;

f) Să colaboreze cu orice instituțiuni și așezăminte de cultură, la opera de propagandă culturală și patriotică.

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferință. — Sâmbătă 29 Mai 1937 a vorbit la Sighișoara în cadrul societăților religioase ale elevilor Liceului local de băieți și fete dl Al. Lascarov-Moldovanu despre „Orientarea creștină a femeii”. Chemat de catihetul acestor școale, T. Bodogae, pentru ca prin conferința dsale să se încheie festiv anul societar al celui tineret, conferențiarul a desfășurat în fața unui ales public din Sighișoara, mai ales feminin, problema orientării creștinești a femeii. Distinsul scriitor al romanului „Mamina” a desvăluit cu această ocazie frumusețea morală deosebită a chemării femeiești ca soție, mamă și misionară creștină. Având ca izvor de ilustrare aproape numai Sf. Scriptură, — de unde a luat și analizat, cu o rară măiestrie, tipurile de extraordinare virtuți feminine, ca Maica Domnului, Maria Magdalena — (mironosițele misionare), Marta și Maria, Cananëanca, Samaritanca, etc., — dsa a adus în ochii multor ascultători lacrimi de duioșie, a picurat în sufletele tuturor un puternic balsam de tărie sufletească și de adevărată bucurie creștinească. Vestejind feminismul, ca pe o criminală demeritate dela țința sublimă a menirii femeiești, conferențiarul a pus în loc tipul de femeie creștină, virtuoasă și evlavioasă, singura prin care se poate nădăjdui o renaștere a neamului.

După conferința aceasta, dsa chemat pe păr. prot. E. Stoica, a vorbit cu același avânt de dragoste creștină membrilor din „Oastea Domnului”, contri-

buind prin aceasta mult la zidirea duhovnicească a ostașilor din loc. — Asistent.

*

Conferința lunară a preoțimii jiene. — În ziua de 1 Iunie 1937 preoțimea tractului Jiu și-a ținut conferința sa lunară, cu următoarea ordine de zi:

I. M. D'Herbigny S. I.: Das Kreutz unter dem Sowjetstern. Dare de seamă de dl prof. C. Sârbu, catihet la liceul din Petroșani.

În această recenzie a cărții Monseniorului D'Herbigny dsa ne-a făcut cunoscut scopul călătoriei acestui monsenior în Rusia din anul 1925. Se înțelege, călătoria nu a avut alt scop, decât o încercare de propagandă catolică printre pravoslavnicii ruși. Aceasta nu i-a reușit. Dar autorul scrierii de mai sus constată cu durere că soarta bisericii romano-catolice în Rusia, „e cea mai tristă”. Deaceea călugării catolici lucrează de cu zor să convertească. Cu această speranță s'a dus M. D'Herbigny și la episcopul Vartolomei, care i-a răspuns: «Unirea Răsăritului cu Apusul e numai un vis...». Biserica romano-catolică a și deschis în anul 1930 la Roma un colegiu misionar pentru educarea în spirit catolic a tinerilor refugiați ruși.

După discuții asupra acestei lucrări, preoțimea jiană și-a exprimat dorința că ar fi bine ca, măcar acum, să intervină într-o formă oarecare Biserica ortodoxă română, dând o mână de ajutor Bisericii ruse, — acum, când și acolo, în Rusia, și ca totdeauna și

pretutindeni, papistăismul pescuie în turbure.

II. Păr. Prot. I. Duma: dare de seamă asupra cărții: „Viața lui Isus” de François Mauriac. P. C. Sa o găsește bună și instructivă, de aceea o recomandă C. preoșii.

III. Se discută asupra participării din 2 și 3 Iunie în Târgu-Jiu la congresul preoșimii gorjene, grupată în societatea „Renașterea”. Păr. Prot. Duma spune că acum de vreo 2 ani n'am mai putut răspunde la invitația ce ni-au făcut-o și de data aceasta frații de peste munți, Existând între preoșimea jiană și cea de dincolo legături mult mai vechi din nainte și din timpul războiului, Păr. Duma a luat parte la acest congres împreună cu preoșii: Zoican, Moșic și dl prof. C. Sârbu.

IV. Se fixează zilele în care se vor face *examele de religie* la toate școalele primare din protopopiatul Jiu.

Cu acestea conferința ia sfârșit anunțându-se cea viitoare pentru data de 30 Iunie a. c. — T. M.

PROGRAMUL

Congresului Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române

Ziua I-a Vineri 18 Iunie:

Dimineața: Sosirea congresistelor la Sibiu.

Ora 15—17: Intrevedere cu Doamna Președintă Generală, la hotel Bulevard.

Ora 17: Pelerinaj la mormântul marelui Mitropolit Andrei Șaguna, la Rășinari. Depunerea unei coroane din partea Societății ortodoxe. — Plecarea cu autobuze dela hotel Bulevard.

Ziua II-a Sâmbătă 19 Iunie:

Ora 9: Doxologie, în biserică Catedrală.

Ora 9-30: Vizitarea Paraclisului sfintei Mitropolii.

Ora 10—12: Adunarea generală în sala cea mare a Prefecturii. Citirea rapoartelor.

Ora 13: Dejun dat de Prefectura județului Sibiu, la Bulevard.

Ora 15—18: În continuarea Adunarea generală. Citirea rapoartelor.

Ora 18: Vizitarea muzeelor: «Astra» și «Brukenthal».

Ora 21: Masă dată de Primăria orașului Sibiu, la Bulevard.

Ziua III-a Duminică 20 Iunie:

Ora 9-30: Participarea la Sf. Liturghie în biserică Catedrală.

Ora 12: Recepția la I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului (Str. Mitropoliei 32).

Ora 15: Deschiderea Congresului la Prefectură. Cuvântarea I. P. S. Mitropolit. Salutul autorităților bisericești și civile. Raportul Comitetului Central, prezintă de Doamna Președ. Gen. Al. Gr. Cantacuzino: Raportul financiar, Raportul cenzorilor, Descărcarea gestiunii.

Ora 20-30: Masa frățioasă dată de Comitetul Central, la Bulevard. Închiderea Congresului.

Anunț de licitație

Oficiul parohial ortodox român din comuna Vârghiș, județul Odorhei, de comun acord cu credincioșii din comunele Doboseni și Filia, în baza aprobării Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu Nr. 3397—1937, dă în întreprindere prin licitație publică, cu oferte închise și supraoferte verbale, lucrările de construcție ale bisericilor din Doboseni și Filia.

Licitația se va ține la 11 Iulie 1937, ora 3 p. m. în biroul oficiului parohial din Vârghiș, unde se vor putea vedea zilnic planurile, devizele și caietele de sarcini.

Ofertanții, deodată cu ofertele, vor depune o garanție de 5%, în numerar sau efecte de stat calculate la cursul zilei.

Cheltuielile de deplasare privesc exclusiv pe antreprenorii respectivi.

Vârghiș, la 14 Iunie 1937.

Pr. Ioan Popa
paroh

(33) 1—1

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

INFORMAȚIUNI

Cea mai mare fundație în țara noastră este „Fondul cultural Regele Carol II” întemeiat de guvern cu prilejul zilei de Restaurație monarhică din acest an. Fondul purtând numele Suvranului, sub auspiciile căruia s'a înființat, se constituie din rentă de stat în valoare de un miliard și trei sute milioane lei, și este destinat clinicelor și așezămintelor spitalicești din țară, precum și Academiei Române, slujind astfel culturii și sănătății neamului nostru.

Întâia biserică ortodoxă, zidită la Oradea după întregirea neamului, a fost sfințită Dumineca trecută, în 6 I. c., de P. S. Episcop Nicolae al Orăzii. Biserica e ridicată în curtea spitalului central. Înălțarea ei deschide drumul unor realizări viitoare, pe care le dorim dela bunul Dumnezeu și dela râvna demuncă a P. Sfințitului Episcop Nicolae, secundat de ceilalți factori vrednici ai renăscutului ținut bihorean.

Monument „Voevodului Culturii”. La Oradea s'a inaugurat, în 6 I. c., înțâia statuie închinată M. Sale Regelui Carol II. Impresionanta solemnitate a desvelirii a fost tălmăcită, în cuvinte calde și luminoase, de P. S. Episcop Nicolae și de alți distinși oratori.

Inițiativă de laudat. Foști elevi ai regretatului profesor Dr. Iosif Blaga, protopopul Brașovului, dorind ca pilda de apostolat închinat bisericii, școlii și neamului românesc, — așa cum se învederează din toată activitatea celui dispărut, — să fie îndemn neîncetat pentru generațiile ce vin, au hotărât strângerea unui fond cu numele Fondul Dr. Iosif Blaga pentru ajutorarea elevilor ortodocși români dela liceul nostru brașovean „Andrei Șaguna”, unde se pot trimite toate binevoitoarele contribuții pentru sporirea fondului.

† Preoteasa Marioara Ghișă, soția preotului Ioan Ghișă din Răchita, prot. Sebeșului, după grele suferințe, împărtășită cu sfintele taine, a adormit în Domnul în 15 Iunie 1937, în etate de 59 ani. Rămășițele ei pământești s'au așezat spre odihnă veșnică în 17 Iunie, în Răchita. Fie-i țărâna ușoară și memoria pururea binecuvântată!

Se redeschid biserici! În vremea în Rusia sovietică se succed evenimente politice tot mai grave, de altă parte se vestește că în Rusia centrală populația a deschis, fără a putea fi oprită, 360 de biserici, ear la slujbele religioase ce se celebrează acolo participă mii de credincioși, între cari și numeroși soldați, din armata roșie, în uniformă. Gărzile țărănilor înconjură toate acestea biserici redeschise.

O colecție de perle intelectuale și stilistice a produs creierul blăjan, „cultivat” de catolicism, în timpul din urmă în efervescență riposte la cele două articole din urmă din foaia noastră. Le recomandăm spre contemplare tuturor. E o creație maximă a Blajului și dă „Unirii” o pecete de zile mari. Sunt produse de sigur în cinstea nuntului Cassulo, ca să-i arete tot ce-au învățat în școala catolicismului.

O să culegem și noi din ele câteva mostre, dar nu în numărul acestă. Nu vrem să ne pătăm chiar numărul de Rusalii. Precum nu vrem să-i știm de aceste mari sărbători pe clarissimi iarăși cu vinele gâtului îngroșate la vederea altor câtorva adevăruri elementare pe cari am avea să li le arătăm.

Călătorii de studii la expoziția internațională din Paris. Asociația academică „România Jună”, în dorința de a da posibilitate intelectualilor din toate categoriile sociale de a vizita: Expoziția internațională dela Paris, precum și nordul Italiei, organizează în timpul vacanței trei călătorii de studii, cu plecarea din București la 12 Iulie, 12 August, și 12 Septembrie 1937.

Durata fiecărei excursii este de 20 zile. Participarea este de: treisprezecemiiunasută lei pentru studenți, și treisprezecemiiunouă sute lei petru particulari. Locurile sânt strict limitate. — Inscriseri și informațiuni: la sediul Asociației *acedemice România Jună în București II* calea Plevnei 16 bis.

Nr. 5405—937 Școl.

Concurs

La liceul ortodox român „A. Șaguna” din Brașov sânt vacante catedrele:

- Nr. 1. Religia,
- „ 3. Română,
- „ 4. Română,
- „ 13. Filosofia-Dreptul,
- „ 16. Fizico-Chimice Matematici,

iar la liceul ortodox român din Brad sânt vacante catedrele:

- Nr. 2. Română,
- „ 3. Română,
- „ 6. Franceza,
- „ 7. Germana,
- „ 9. Geografia,
- „ 10. Filosofia-Dreptul,
- „ 11. Matematica,
- „ 15. Caligrafie-Desemn și
- „ 17. Educația fizică.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste catedre își vor înainta cererile pe adresa: Consiliul arhiepiscopesc ortodox român Sibiu, până la cel mai târziu 30 Iunie 1937.

Candidații vor trebui să fie de religie ortodoxă, cu preferință absolvenți ai unei școale superioare de teologie.

Cererile vor fi însoțite de „curriculum vitae” și de următoarele acte:

1. Extras de botez,
2. Diploma de bacalaureat,
3. Diploma de licență,
4. Certificatul de absolvire a Seminarului pedagogic universitar,
5. Diploma de capacitate,
6. Alte eventuale acte.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 31 Mai 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5641—937 Școl.

Concurs

La școala normală ortodoxă „Andrei Șaguna” din Sibiu, cu începerea anului școlar 1937—38 sânt vacante următoarele catedre:

A) Secția de băieți:

1. Catedra Nr. 4 de limba franceză,
2. „ 9 de științe fizico-chim.
3. „ 13 de muzică.

B) Secția de fete:

1. Catedra de religie, completată cu cântarea bisericească la secția de băieți (ord. min. 20.267—1937),
2. Catedra de științe pedagogice,
3. „ limba franceză, cu completare la școalele secundare din loc,
4. Catedra de lucru de mână și țesut, cu completare la școalele secundare din loc.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste catedre, vor înainta Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, cel mai târziu până la 30 Iunie crt. cerere însoțită de:

1. Act de naștere,
2. Act de botez,
3. Certificate de studii, eventual alte acte recomandatoare.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 7 Iunie 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Publicare de licitație

Consiliul parohial ort. rom. din Meșindorf, jud. Târnava-mare, publică din nou licitație cu oferte închise: darea în întreprindere, zidirea bisericii conform planului și devizului aprobat de Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4197/1937.

Ofertele închise însoțite de o garanție de 5% în numerar sau în acte de valoare se pot depune până înaintea licitației, care se va ține în ziua de 24 Iunie 1937 orele 11 a. m., și dacă nu va întruni condițiile cerute se declară publicată a treia licitație pe ziua de 27 Iunie 1937, orele 11 a. m. când se va aranja prin bună învoială cu Consiliul parohial.

Planul, devizul și condițiile se pot vedea în orice zi la oficiul parohial.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care are mai multă încredere.

Meșindorf la 13 Iunie 1937.

Oficiul parohial:

Preot Alex. Oprișiu, paroh.

Nr. 96—1937.

(32) 1—1

Publicație de licitație

Consiliul parohial ort. rom. Cernatu—Brașov dă în întreprindere prin licitație publică cu oferte închise acoperirea cu tablă a turnului bisericii, jaluții la ferestrele turnului etc. Licitația se va ține în 5 Iulie 1937 ora 11 a. m. în localul primăriei. Planul, devizul și condițiile de licitație se pot vedea în orice zi la Oficiul parohial din loc. Se va depune garanția de 5% în numerar sau hârtii de valoare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința lucrările oricui din cei 3 concurenți care au prezentat ofertele cele mai avantajoase. Spesele de deplasare privesc pe concurenți. Planul și devizul sunt aprobate de Prea Ven. Cons. Arhiepiscopesc cu Nr. 4708/1937.

Cernatu—Brașov, la 14 Iunie 1937.

Preot Silvestru Garcea, paroh.

Nr. 177—937

(27) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Lăpugiu inferior cu filia Ohaba, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială, dela materă 18 jugăre cad., ear la filie 2-5 jug.
3. Locuință în casa parohială, încă nu deplin terminată.
4. Birul preoșesc obișnuit, în bucate.
5. Stola, stabilită în toate parohiile tractului.

Petițiile de concurs, cu documentele necesare și încuviințarea de candidare dela Consiliul arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc în Dobra, ear prezentarea în parohie se face cu avizul protopopului.

Dobra, la 9 April 1937.

Ioșif Morariu
protopop

Clopote, Policandre, Sfeșnice

fabricația „OITUZ” București, din material calitatea I, cu garanția în scris pe 50 de ani oferă **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu, unde se pot vedea diferitele modele gata, cu cele mai convenabile prețuri și franco, gara de predare.

Clopotele se fabrică în orice greutate și în tonul ce se cere, în termen de 30 zile. Inscricția pe clopote se face gratuit.